

Hogere voorziening ingesteld op 19 januari 2015 door Eugen Popp en Stefan M. Zech tegen het arrest van het Gerecht (Vijfde kamer) van 6 november 2014 in zaak T-463/12, Eugen Popp en Stefan M. Zech/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak C-17/15 P)

(2015/C 406/13)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwiranten: Eugen Popp en Stefan M. Zech (vertegenwoordigers: A. Kockläuner en O. Nilgen, advocaten)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen), Müller-Boré & Partner Patentanwälte

Het Hof van Justitie van de Europese Unie (Zesde kamer) heeft bij beschikking van 26 oktober 2015 de hogere voorziening afgewezen en rekwiranten verwezen in hun eigen kosten.

Hogere voorziening ingesteld op 23 juli 2015 door Vichy Catalán, S.A. tegen de beschikking van het Gerecht (Derde kamer) van 25 juni 2015 in zaak T-302/15, Vichy Catalán/BHIM — Hijos de Rivera (Fuente Estrella)

(Zaak C-399/15 P)

(2015/C 406/14)

Procestaal: Spaans

Partijen

Rekwirante: Vichy Catalán, S.A. (vertegenwoordiger: R. Bercovitz Álvarez, abogado)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) en Hijos de Rivera (Fuente Estrella)

Conclusies

- de bestreden beschikking vernietigen, door deze te vervangen door een beslissing waarbij rekwirantes vordering in zaak T-302/15 voor het Gerecht ontvankelijk wordt verklaard;
- elke partij die optreedt om de bestreden beschikking te verdedigen, verwijzen in de kosten van de onderhavige hogere voorziening.

Middelen en voornaamste argumenten

De beschikking van het Gerecht (Derde kamer), waarbij de ingestelde vordering niet-ontvankelijk werd verklaard, is onrechtmatig om de volgende redenen:

1. Schending van artikel 45 van het Statuut van het Hof van Justitie (geen verval van instantie wegens het verstrijken van een procestermijn wanneer toeval of overmacht wordt aangetoond) op twee punten:

- a. de beschikking werd vastgesteld zonder rekwirante voldoende tijd te geven om het bewijs te leveren van het bestaan van toeval of overmacht waardoor het verzenden van het papieren exemplaar van het verzoekschrift vertraging heeft opgelopen. Daardoor heeft rekwirante niet de mogelijkheid gehad om zich te verdedigen; en
 - b. in casu was sprake van toeval.
2. Onjuiste uitlegging van artikel 43, lid 6, van het Reglement voor de procesvoering.
 3. Retroactieve toepassing, ten nadele van rekwirante, van nieuwe bepalingen van het op 1 juli 2015 in werking getreden Reglement voor de procesvoering op situaties waarop het vorige Reglement voor de procesvoering had moeten worden toegepast.

Hogere voorziening ingesteld op 3 september 2015 door Europese Commissie tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 24 juni 2015 in zaak T-527/13, Italië/Commissie

(Zaak C-467/15 P)

(2015/C 406/15)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirante: Europese Commissie (vertegenwoordigers: V. Di Bucci en P. Němečková, gemachtigden)

Andere partij in de procedure: Italiaanse Republiek

Conclusies

- vernietiging van het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 24 juni 2015, diezelfde dag betekend aan de Commissie, in zaak T-527/13, Italiaanse Republiek tegen Commissie;
- verwerping van het beroep in eerste aanleg en verwijzing van de Italiaanse Republiek in de kosten van beide procedures.

Middelen en voornaamste argumenten

- 1) Het Gerecht heeft het tweede middel in eerste aanleg op onregelmatige wijze heruitgelegd en geherkwalificeerd. Zo heeft het Gerecht het beschikkingsbeginsel geschonden, alsook het verbod om ambtshalve een middel aan te voeren betreffende de materiële wettigheid van het bestreden besluit, dat door de verzoekende partij niet tijdig was aangevoerd in de beroepsprocedure.
- 2) Het Gerecht heeft artikel 108 VWEU en artikel 1 van verordening (EG) van de Raad nr. 659/1999 (¹), betreffende de begrippen nieuwe en bestaande steun, geschonden. Het Gerecht heeft meer bepaald onjuist geoordeeld dat steun kan worden beschouwd als bestaande, ondanks de schending van een voorwaarde opgelegd door het besluit waarbij de steun verenigbaar werd verklaard. Zo heeft het Gerecht geen rekening gehouden met de vaste rechtspraak dat een loutere schending van dergelijke voorwaarden het bestaan van een nieuwe steunmaatregel meebrengt en dat een nieuw onverenigbaarheidsbesluit gerechtvaardigd is als er geen nieuwe feiten zijn die een andere beoordeling kunnen rechtvaardigen.